บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มที่มีต่ออัตมโนทัศน์ของเยาวชนกระทำผิดกฎหมาย

สมมุติฐาน

1. เยาวชนกระทำผิดกฎหมายที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มมีคะแนนอัตมโนทัศน์เพิ่มขึ้นกว่าก่อนได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม

2. เยาวชนกระทำผิดกฎหมาย ที่เข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มจะมีคะแนนอัตมโนทัศน์สูงกว่ากลุ่มที่ยังไม่ได้เข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนชายกระทำผิดกฎหมายอายุระหว่าง 15-18 ปีบริบูรณ์ที่อยู่ในสถานฝึกและอบรมบ้านกรุณา สถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง กรุงเทพมหานคร ที่มีคะแนนอัตมโนทัศน์ (Total Positive Score) เท่ากับหรือต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย 312 และสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย จำนวน 16 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบวัดอัตมโนทัศน์เทนเนสซี่ (Tennessee Self-Concept Scale) ของวิลเลี่ยม เฮช พิทส์ (William H. Fitts) ซึ่งแปลเป็นภาษาไทย โดย อำไพ คิริพิพัฒน์

แบบประเมินผลการเข้ากลุ่มของสมาชิกกลุ่ม ของลีเบอร์แมน ยาลม และไมล์ส (Lieberman, Yalom and Miles) แปลโดย อุบล สาธิตะกร (2527)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขั้นเตรียมการก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 เตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวัดอัตมโนทัศน์เทนเนสซี่ แบบประเมินผลการเข้ากลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยา และแบบแปลผลอัตมโนทัศน์

1.2 นำหนังสือขอความร่วมมือจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปติดต่อที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง เพื่อขออนุญาตเข้าดำเนินการเก็บข้อมูล และดำเนินการทดลองกับเยาวชนกระทำผิดกฎหมายในสถานฝึกและอบรมบ้านกรุณา

1.3 ติดต่อสถานฝึกและอบรมบ้านกรุณา เพื่อขอดำเนินการวิจัย และขออนุญาตใช้สถานที่ในการดำเนินการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม

1.4 หาอาสาสมัครทำแบบวัดอัตมโนทัศน์เทนเนสซี่ จำนวน 40 คน ก่อนการทดลอง (Pretest)

1.5 แยกอาสาสมัครที่มีคะแนน P รวม (Total Postive Score) เท่ากับหรือต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม คือ คะแนนเฉลี่ย 312 ซึ่งหมายถึงผู้มีคะแนนอัตมโนทัศน์ต่ำมาสอบถามความสมัครใจที่จะเข้าร่วมการทดลอง ให้ได้จำนวน 16 คน แล้วแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2

2. ขั้นดำเนินการทดลอง

2.1 กลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 8 คน เข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละประมาณ $1^{1}/_{2}$ ชั่วโมง จำนวน 10 ครั้ง รวมทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง โดยทำติดต่อกันเป็นเวลา 5 สัปดาห์ แล้วให้ทำแบบวัดอัตมโนทัศน์เทนเนสซี่ (Posttest I) และทำแบบประเมินผลการเข้ากลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยา หลังจากสิ้นสุดการทำกลุ่มแล้วหลังจากนั้นอีก 5 สัปดาห์ ให้ทำแบบวัดอัตมโนทัศน์เทสเนสซี่ซ้ำอีกครั้ง (Posttest II)

2.2 กลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 8 คนหลัง หลังจากทำแบบวัดอัตมโนทัศน์เทนเนสซี่แล้ว ในครั้งแรก (Pretest I) หลังจากนั้นอีก 5 สัปดาห์ต่อมาให้ทำแบบวัดอัตมโนทัศน์เทนเนสซี่ซ้ำอีกเป็นครั้งที่ 2 (Pretest II) แล้วให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม เช่นเดียวกับที่ดำเนินการทดลองในกลุ่มทดลองที่ 1 หลังจากสิ้นสุดการทดลองแล้ว ให้เยาวชนกลุ่มทดลองที่ 2 ทำแบบวัดอัตมโนทัศน์เทนเนสซี่ และแบบประเมินผลการเข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม หลังสิ้นสุดการทำกลุ่ม (Posttest)

2.3 เก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจและให้คะแนนคำตอบจากแบบวัดอัตมโนทัศน์เทนเนสซี่ และแบบประเมินผลการเข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม แล้วนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ทางสถิติ

<u>การวิเคราะห์ข้อมูล</u>

1. หาค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนอัตมโนทัศน์ทั้ง 10 ด้าน

2. เสนอผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ของคะแนนอัตมโนทัศน์ของเยาวชนกระทำผิดกฎหมาย ในการทดสอบก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 1 กลับกลุ่มทดลองที่ 2 (Pretest ของกลุ่มทดลองที่ 1 กับ Pretest I ของกลุ่มทดลองที่ 2) ด้วยการทดสอบค่าที (t-test)

3. เสนอผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ของคะแนนอัตมโนทัศน์ของเยาวชนกระทำผิดกฎหมายกลุ่มทดลองที่ 1 หลังการทดลอง (Posttest I) กับการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest II) ของกลุ่มทดลองที่ 2 ด้วยค่าที (t-test)

4. เสนอผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ของคะแนนอัตมโนทัศน์ของเยาวชนกระทำผิดกฎหมายกลุ่มทดลองที่ 1 ในการทดสอบก่อนการทดลอง (Posttest I) และหลังการทดลองครั้งที่ 1 (Posttest I) ด้วยการทดสอบค่าที (t-test)

5. เสนอผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ของคะแนนอัตมโนทัศน์ของเยาวชนกระทำผิดกฎหมายกลุ่มทดลองที่ 2 ในการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest I กับ Pretest II) ครั้งที่ 1 และ 2 ด้วยการทดสอบค่าที (t-test)

6. เสนอผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ของคะแนนอัตมโนทัศน์ของเยาวชนกระทำผิดกฎหมายกลุ่มทดลองที่ 2 ในการทดสอบ ก่อนการทดลองครั้งที่ 2 (Pretest II) และการทดสอบหลังการทดลอง ด้วยการทดสอบค่าที (t-test)

7. เสนอผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ของคะแนนอัตมโนทัศน์ของเยาวชนกระทำผิดกฎหมายกลุ่มทดลองที่ 1 ในการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest I และ Posttest II) ครั้งที่ 1 และ 2 ทดลองด้วยการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

1. เยาวชนกระทำผิดกฎหมาย มีคะแนนอัตมโนทัศน์เพิ่มขึ้นกว่าก่อนได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล

2. เยาวชนกระทำผิดกฎหมายที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มมีคะแนนอัตมโนทัศน์สูงกว่ากลุ่มที่ยังไม่ได้เข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มมีผลทำให้อัตมโนทัศน์ของเยาวชนกระทำผิดกฎหมายเพิ่มขึ้นกว่าก่อนได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในระยะหลังการทดลองและติดตามผล ผู้วิจัยมีความเห็นว่าน่าจะมีการจัดให้มีการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มในสถานฝึกและอบรม เพื่อช่วยพัฒนาอัตมโนทัศน์ของเยาวชนกระทำผิดกฎหมาย

2. ควรศึกษาและติดตามผลของการเข้ากลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มที่มีต่ออัตมโนทัศน์ของเยาวชนที่เข้าทำกลุ่มไปจนถึงศาลพิพากษาสั่งปล่อย